

издигатъ високи планини съ заострени върхове, които напълно оправдаватъ даденото му име; тѣ сж покрити съ вѣчни ледници или гледчери, съ които сж пълни и долините имъ; дълбоки заливи се връзватъ далечъ въ сушата, та извиватъ удобни пристанища за корабитѣ. Слънцето, което се явява надъ хоризонта въ продължение на 6 мѣсеца, не успѣва съ полегатитѣ си лъчи нито да стопли земята, нито да стопи лежащия наоколо ледъ и снѣгъ; отъ 26 октомври до 16 февруари островътъ потъва въ дълбокъ мракъ; само блѣдниятъ мѣсець освѣтлява снѣжнитѣ равнини, като имъ придава още помраченъ изгледъ. Слѣдъ това въ продължение на 128 дни слънцето едвамъ се вижда надъ хоризонта и най-послѣ отъ послѣднитѣ дни на май до 23 августъ, то съвсѣмъ не захожда: червено-жълтиятъ му дискъ денемъ и нощемъ като че виси въ влажната и мъглива атмосфера. Срѣдната годишна температура на въздуха тукъ е само 8—9 градуса студъ и прѣзъ май, нашия най-хубавъ мѣсець, тамъ е още зима; за тамошнитѣ сурови мразове можемъ да сждимъ по честитѣ замръзвания на живака въ топломѣритѣ; снѣгъ вали всѣки день, но виелици ставатъ твърдѣ рѣдко, а гръмътъ и мълнията сж съвсѣмъ неизвѣстни явления въ Шпицбергенъ.

Островъ Шпицбергенъ, както казахме, съ право носи това име. Когато се приближавате къмъ него, прѣдъ очитѣ ви се прѣдставятъ множество пирамидални върхове съ най-различни форми: ту като тънки игли, ту шилообразно нарѣзани, ту като тѣсни конуси, но всѣкога съ заострени върхове. Около залива св. Магдалена, главно мѣсто, дѣто спиратъ на котва корабитѣ, се простира, като стѣнитѣ за грамадна крѣпость, снабдена съ мазгали и